

NÁRODNÍ POUŤ DO FATIMY
100. VÝROČÍ ZJEVENÍ PANNY MARIE VE FATIMĚ
1917 – 2017

V PORTUGALSKU VE FATIMĚ V COVA DA IRIA
ZJEVILA SE PANNA MARIA V ROCE 1917 TŘEM DĚTEM:
LUCII, HYACINTĚ A FRANTIŠKOVÍ
A PŘEDALA JIM POSELSTVÍ TÝKAJÍCÍ SE
CÍRKVE A SVĚTA

13. 5. 1917 – „Nemějte strach, nic vám neudělám. Jsem z nebe! Přišla jsem vás požádat, abyste sem přišli šest následujících měsíců, vždy 13. ve stejnou hodinu. Později vám řeknu, kdo jsem a co si přeji. Každý den se modlete růženec, abyste tak vyprosili světu mír a konec války.“

13. 6. 1917 – „Přeji si, abyste sem přišli příští měsíc třináctého, abyste se denně modlili růženec a abyste se naučili číst. Potom vám řeknu, co chci.“

13. 7. 1917 – „Přeji si, abyste sem přišli opět třináctého příštího měsíce, abyste se dále každý den modlili růženec ke cti Panny Marie Růžencové, a tak si vyprosili světový mír a konec války, protože jen Ona vám může přispět na pomoc. Přicházejte sem dále každý měsíc. V říjnu vám řeknu, kdo jsem, co si přeji a učiním zázrak, který všichni uvidí, aby uvěřili.

Obětujte se za hříšníky a říkejte často, zvláště když přinášíte nějakou oběť: „Ježíši, dělám to z lásky k Tobě, za obrácení hříšníků a na odčinění hříchů proti Mariinu Neposkvrněnému Srdci.“

Pak Panna Maria ukázala dětem peklo a řekla: „Viděli jste peklo, kam jdou duše ubohých hříšníků. To k jejich záchraně chce Bůh na světě založit uctívání mého Neposkvrněného Srdce! Budete-li konat, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a budete mít mír. Válka se schyluje ke konci (*1. světová válka 1914–1918*). Nepřestanete-li však urážet Boha, za pontifikátu papeže Pia XI. začne nová, krutější válka (*2. světová*). Až spatříte noc ozářenou neznámým světlem, vězte, že to je ono velké znamení, že Bůh hodlá potrestat svět za jeho zločiny válkou, hladem a pronásledováním Církve a Svatého otce.“ „Aby se tomu zabránilo, přijdu požádat o zasvěcení Ruska mému Neposkvrněnému Srdci a o smírné svaté přijímání o prvních sobotách v měsíci. Splníte-li mé přání, Rusko se obrátí a budete mít mír. Ne-li, Rusko rozšíří své bludy po celém světě, nastanou války a pronásledování Církve. Mnoho dobrých lidí bude umučeno, Svatý otec mnoho vytrpí, mnohé národy budou zničeny. Ale nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí. Svatý otec mi zasvětil Rusko, to se obrátí a světu bude na určitý čas dopřán mír. V Portugalsku bude dogma víry stále zachováno...”

Lucie sepsala poselství a v zapečetěné obálce jej 3. 1. 1944 předala biskupovi z Leirie – mělo být zveřejněno dle Panny Marie v r. 1960. Bylo zveřejněno až v r. 2000 Svatým otcem sv. Janem Pavlem II. s teologickým komentářem kardinála Josefa Ratzingera.

„Píšu z poslušnosti vůči Tobě, můj Bože, který mi to přikazuješ skrze nejdůstojnějšího pana biskupa z Leirie a skrze Tvou a mou Nejsvětější Matku.

Po dvou částech, které jsem již vyložila, jsme uviděli po levici Naši Paní, trochu výše anděla s ohnivým mečem v levé ruce; jiskřil a vyšlehovaly z něho plameny, které jako by měly zapálit svět. Avšak vyhasínaly, jakmile se dotkly záře, která vycházela z pravé ruky Naší Paní směrem k němu: anděl ukázal pravou rukou na zem a silným hlasem řekl: „Pokání! Pokání! Pokání!“ V oslnivém světle, kterým je Bůh, jsme viděli, podobně, jako když se lidé vidí v zrcadle, kolem kterého procházejí, bíle oblečeného biskupa, vytušili jsme, že je to Svatý otec. Další různí biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice vystupovali na strmou horu, na jejímž vrcholku byl velký kříž z hrubých kmenů, jako korkového dubu s kůrou. Dříve než sem Svatý otec dospěl, procházel velkým polorozbořeným městem, rozechvělý, kolísavým krokem, zkroušený bolestí a trýzní se modlil za duše mrtvol, které na cestě potkával; když došel na vrchol hory a padl na kolena u paty velkého kříže, byl zabit skupinou vojáků, kteří na něho vystřelili několik ran z pušek, několik šípů; stejně tak zemřeli jeden za druhým ostatní biskupové i kněží, řeholníci, řeholnice a různé světské osoby, muži i ženy různých tříd a postavení. Pod dvěma rameny kříže stáli dva andělé, každý s křišťálovou nádobou v ruce, zachycovali

krev mučedníků a zalévali jí duše, které se přibližovaly k Bohu.“

Na konci zjevení Paní dodala: „Když se budete modlit růženec, opakujte po každém desátku: Ó můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují.“

13. 8. 1917: „Chci, abyste přišli třináctého na Cova da Iria a abyste se dále denně modlili růženec. Poslední měsíc pak udělám zázrak, aby všichni uvěřili. Modlete se, hodně se modlete a přinášejte oběti za hříšníky, neboť mnoho duší přichází do pekla, protože se za ně nikdo neobětuje a nemodlí.“

13. 9. 1917: „Modlete se dále růženec, abyste vyprosili konec války. V říjnu přijde i Kristus Pán, Sedmibolestná Panna Maria a Panna Maria Karmelská a svatý Josef s Ježíškem, aby požehnali světu.“

13. 10. 1917: Třináctého října přišlo. Naše milá Paní řekla Lucii: „Chci ti říci, aby zde postavili k mé úctě kapli. Jsem Panna Maria, Královna svatého růžence. Dále se denně modlete růženec. Válka spěje ke konci, vojáci se brzy vrátí domů.“ Lucie prosila za uzdravení nemocných a obrácení hříšníků. K jejím žádostem Panna Maria řekla: „Některé ano, jiné ne. Musí se polepšit a prosit za odpuštění svých hříchů. A se smutným výrazem řekla: „Ať lidé už více neurážejí Boha, našeho Pána, byl

již tolik urážen.“ Pak rozevřela ruce a nechala je ozářit paprsky slunce. Zatímco se vznášela, zazářilo její světlo proti slunci. Poté co Paní zmizela v nekonečné dáli oblohy, spatřili vedle slunce sv. Josefa s Ježíškem a Naši milou Paní v bílém šatě s modrým pláštěm. Sv. Josef žehnal svět a rukou dělal kříž. Potom uviděli Pána Ježíše a Pannu Marii Bolestnou. Pan Ježíš žehnal svět stejným způsobem jako sv. Josef. A nakonec uviděli Paní jako Pannu Marii Karmelskou.

V té době nastal sluneční zázrak. Ustal déšť, roztrhly se mraky a ukázal se sluneční kotouč v podobě stříbrného měsíce, který začal vířivě kroužit jako ohnivé kolo metající všemi směry pruhy světél v barvách žluté, zelené, červené, modré, fialové, které ozařovaly oblaka, stromy, skály i lidi. Pak se světelné kolo na několik vteřin zastavilo a znovu se roztočilo. Pak se znovu zastavilo a roztočilo ještě v rozmanitějším oslnivém víření. Pak všichni zažili pocit, jakoby se odpoutalo od oblohy a padalo na ně. Lidé padali na kolena do bláta a vzbuzovali lítost nad svými hříchy. Tyto výjevy, trvající asi 10 minut, vidělo na 70 000 lidí nejen nad místem, ale i ve vzdálenosti více kilometrů. Po skončení slunečního úkazu měli lidé šaty dokonale suché, jakoby vůbec nepršelo. Tak skončilo poslední zjevení v r. 1917.

ZÁSVĚTNÁ MODLITBA K MATCE BOŽÍ

Panno Maria, Matko Boží, zasvěcuji se Tvému Neposkvrněnému Srdci se vším, co jsem, a co mám. Přijmi mě pod svou mateřskou ochranu! Uchraň mě ode všech nebezpečí. Pomáhej mi přemáhat pokušení, která mě svádějí ke zlému, abych si zachoval čistotu duše i těla. Tvé Neposkvrněné Srdce ať je mým útočištěm a cestou, která mne vede k Bohu. Vypros mi milost, abych se z lásky k Ježíši často modlil a obětoval za obrácení hříšníků a na smír hříchů proti Tvému Neposkvrněnému Srdci. Ve spojení s Tebou chci žít v dokonalé oddanosti Nejsvětější Trojici. V ni věřím, jí se klaním a ji miluji. Amen.

A nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí!

SOCHA PANNY MARIE FATIMSKÉ

V KAPLI SV. JANA KŘTITELE V ARCIBISKUPSVÍ PRAŽSKÉM

V roce 1967 v 50. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě vykonal pouť na místo zjevení v Cova da Iria Svatý otec bl. Pavel VI. a z Vatikánu jej doprovázel také Josef kardinál Beran, který byl vyhoštěn z Prahy už r. 1965 a nesměl se vrátit domů, po čemž velmi toužil. Tehdy se ve Fatimě zrodila myšlenka „Národní putující sochy Panny Marie Fatimské“. Pan kardinál Josef Beran, který navštívil Fatimu v době svého exilu vícekrát, projevil přání, aby tato Národní putující socha Panny Marie byla také v Praze a tam připutovala místo něj. Svatý otec bl. Pavel VI. při 50. výročí fatimského zjevení požehnal prvních 25 putujících soch a biskup Fatimy určil, že jedna z nich poputuje do Prahy jako jediná za Železnou oponu a také ji doprovázel při leteckém převozu společně s poutníky Čechoameričany, kteří měli sochu doručit panu kardinálu Františku Tomáškoví na arcibiskupství. Tajný plán pana kardinála Berana se nakonec podivuhodně i přes překážky zdařil. Pan kardinál Tomášek se věrně modlil ve své arcibiskupské kapli u sochy na úmysly Panny Marie z fatimského zjevení, dovedl nás do svobody v roce 1989 a v katedrále sv. Víta po návratu z Říma z kanonizace sv. Anežky České mohl zvolat: „Církev je na straně národa!“

V tradici našich Pastýřů v kapli stále pokračujeme a Pannu Marii vyzýváme, aby její Neposkvrněné Srdce zvítězilo a zavládlo Kristův Pokoj na celém světě.

S církevním schválením J. Em. Dominika kardinála Duky OP, arcibiskupa pražského u příležitosti 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě a 50. výročí umístění Národní putující sochy Panny Marie Fatimské v arcibiskupské kapli v Praze. Č. j.: S/2017/397